

ILLMO. D. D. COLI-
MENSI EPISCOPO,
ATHENOGENI SIL-
VA, IN QUINTO OR-
DINATIONIS SACER-
DOTALIS SUAE LUS-
TRO.

UUM ad episcopale munus elevatus essem, odam tibi
consecravi; utinam resonante lyra andimo metro cele-
brare possim factum memorans, quo primo Christus
in Incruento Sacrificio mactatus a te fuit. Orphaeum
dicitur concentu post se omnia trahere, et etiam rupes
molles etiam sese ostendebant modulis mucicis; sed
etiam dato quod mihi centum essent ora et vox ferrea, non possem dig-
ne celebrare hoc mirum Dei opus in te, dilectissime Praesul, cum, ab
sacerdotii quinto jam lustro decurrente, hodie pervenisses.

Adhuc de memoria nostra non recessit: ambo sub ipsa domo et
juvenile aetate caput illusionibus onustum, ad aulas crebro omni conamine
adveniebamus; sicut aquila percurrere solebas immensa spatia scientifi-
ca; quasi navis aequora profunda, vellivola tamen, et coelo sereno.
Ego te vidì virtutibus pollentem sacerdotem jam factum ab ipso sene de
Guadalaxara Illmo. Archiepiscopo Petro Loza; et magno animo ingen-
tique gudio statui me sacerdotem futurum esse, non tibi parem nec vir-
tutibus, nec scientia; sed sperantem consecuturum fore aliquam Dei
cintillam illius amoris in qua cor sacerdotale aestuat die atque nocte.

Salve, iterumque dicam, lacrimis obortis, ioh dies!, quae te vidit sa-
cerdotem factum, verbo quod nequit in aere sese perdere, sed manet in
cordibus de quibus nunquam discessurum. Jam quasi senectuti proxi-
mus, infulatum te vidi in Concilio Provinciali, verbo sublimi loquendo,
jam de Ecclesiae infallibilitate et postremo de Romano Pontifice quem
exaltatum vidisti per fidem, spem et charitatem, accipiendo de aeterna
veritate claves societatis et omnis scientiae et Ecclesiae, Sponsae dilec-
tissimae Illius quem dilit cor Apostolicum tuum. Lupi oves tuas
dilascerare minime possunt; Deus enim qui te talibus ditavit, non te de-
seret, et de virtute in virtutem progrediens postquam impleveris super
terram gloriosissima peregrinationem ad optatam metam pervenies, in
quo corona tempora cinget. Non multis ab his diebus, venti transversi
magno murmure sufflabant, utque videbatur, te obruere conabantur;
sed hoc ad gloriam tuam pernecessarium erat: Pius IX fuit magnus, et
plurimos gratuitos invenit inimicos, et similiter Leo XIII, orbis demira-
tio, est carcere vincitus et odiis persecutus.

Faxit Deus, ut prosperum ad optatum portum pervenias, tu, oh
Princeps, a coelo auctus, in honorem Dei et Sanctae Matris Ecclesiae et
in gaudio tuorum demiratorum atque tenerrima amicitia conjunctorum.

Zacatlocas, Kalendas Martii, anni post Dominicam Incarnationem
M. D. CCC. XCVII.

Dominicus a T. Romero.

